ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420412913
AA43-0519-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2015.gada

25.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Liniņa,
tiesneses I.Kaļiņina un U.Mihailova,

piedaloties pieteicējai /pers. C/ un pieteicējas pārstāvim /pers.K/
, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei /pers.G/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. C/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 31.maija lēmuma Nr.22.10/L-13965 atcelšanu, sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 3.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) ģenerāldirektora 2013.gada 31.maija lēmumu Nr.22.10/L-13965 (turpmāk – Lēmums) kā galīgo administratīvo aktu pieteicējai /pers. C/ (turpmāk – pieteicēja) papildus aprēķināts iedzīvotāju ienākuma nodoklis (turpmāk – IIN) Ls 17 918,98 un nokavējuma nauda Ls 1505,19 par nekustamā īpašuma /adrese A/ (kadastra Nr./numurs A/) (turpmāk – nekustamais īpašums) ½ domājamās daļas atsavināšanas darījumu.

Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[1.1] Nekustamais īpašums bija pieteicējas īpašumā ilgāk par 60 mēnešiem, un līdz atsavināšanas brīdim tā adrese nebija pieteicējas deklarētās dzīvesvietas adrese vismaz 12 mēnešus, tāpēc pieteicējas ienākumi no nekustamā īpašuma atsavināšanas likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 33.punkta izpratnē nav uzskatāmi par ar IIN neapliekamiem ienākumiem, bet atbilstoši minētā likuma 8.panta trešās daļas 11.punktam un 11.^{9}pantam kvalificējami kā ienākumi no kapitāla pieauguma, kas apliekami ar IIN.

[1.2] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 16.^{1}panta pirmā daļa noteic, ka par ienākuma gūšanas dienu uzskatāma diena, kad maksātājs saņem naudu vai citas lietas, ja šajā pantā nav noteikts citādi.

Saskaņā ar 2012.gada 28.maija pirkuma līgumu, kas noslēgts starp pieteicēju kā pārdevēju un /pers. F/ kā pircēju, nekustamā īpašuma pirkuma maksa Ls 120 000.

Tādējādi atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9}panta pirmajai daļai, 15.panta 3.^{1}daļai pieteicējas ar IIN apliekamais ienākums no nekustamā īpašuma atsavināšanas ir Ls 119 459,87 (starpība starp ieņēmumiem no kapitāla atsavināšanas Ls 120 000 un izdevumiem, kas saistīti ar kapitāla aktīva iegādi Ls 540,13) un attiecīgi, piemērojot IIN 15% likmi, aprēķinātais IIN ir Ls 17 918,98.

[1.3] Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 5.^{1}daļu un 29.panta otro un trešo daļu, pieteicējai par periodu no 2012.gada 3.oktobra līdz 2012.gada 19.martam aprēķināma nokavējuma naudu Ls 1505,19.

[1.4] Saskaņā ar pirkuma līgumā norādīto pieteicēja ir piekritusi, ka pirkuma maksu /pers. F/ samaksā pieteicējai ar ieskaitu, daļēji dzēšot pārdevējas parāda saistības, tomēr minētais fakts VID ieskatā neatceļ nodokļu maksāšanas pienākumu.

[2] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Pieņemot Lēmumu, nav ievērots likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37.panta ceturtajā daļā noteiktais procesuālais termiņš, līdz ar to VID nebija tiesības pieņemt pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu.

[2.2] Pieteicēja, atsavinot nekustamo īpašumu, nav saņēmusi nekādus naudas līdzekļus, tas ir, nav guvusi ienākumus.

Naudu jeb samaksu par nekustamā īpašuma atsavināšanu pieteicēja ir saņēmusi 2006.gada 29.decembrī un 2007.gada 8.janvārī, kad saskaņā ar 2006.gada 26.decembra aizdevuma līgumu /pers. F/ aidzeva pieteicējai Ls 100 000, ko apliecina bankas izdrukas. Līdz ar to pieteicēja ienākumus guvusi 2006. un 2007.gadā, tas ir, pirms stājās spēkā likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normas, kas uzliek par pienākumu maksāt kapitāla pieauguma nodokli.

Ņemot vērā to, ka pieteicēja nav pēc 2010.gada 1.janvāra guvusi ienākumus no kapitāla aktīvu atsavināšanas, tad deklarācija par šo darījumu pieteicējai nebija jāiesniedz un arī nodoklis nebija jāmaksā.

[2.3] 2006.gada 29.decembrī un 2007.gada 8.janvārī, kad pieteicēja saņēma no /pers. F/ naudu, spēkā bija likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 19.punkta „c" apakšpunkts, kas noteica, ka gada apliekamajā

ienākumā netiek ietverti un ar nodokli netiek aplikti ienākumi no sava īpašuma pārdošanas, izņemot ienākumu no tāda nekustamā īpašuma pārdošanas, kas ir bijis personas īpašumā mazāk par 12 mēnešiem.

Tā kā nekustamais īpašums pieteicējas īpašumā ir no 2000.gada 7.decembra (zemesgrāmatā no 2001.gada 2.augusta), tad arī naudas saņemšanas brīdī šis ienākums bija atbrīvots no aplikšanas ar nodokli.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 3.decembra spriedumu noraidīts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[3.1] Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicēja, atsavinot nekustamo īpašumu, ir guvusi ienākumus un vai tie ir apliekami ar IIN.

[3.2] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 1.panta pirmās daļas 4.punktu IIN ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus, un tas sastāv no nodokļa par ienākumu no kapitāla, tajā skaitā nodokļa no kapitāla pieauguma. Saskaņā ar šā likuma 8.panta trešās daļas 11.punktu pie pārējiem fiziskās personas ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā nodoklis, tiek pieskaitīti ienākumi no nekustamā īpašuma atsavināšanas un citu kapitāla aktīvu atsavināšanas ienākums atbilstoši šā likuma $11.^{9}$pantam, ja šā likuma 9.pantā nav noteikts citādi. Likuma 9.pantā ir uzskaitīti ienākuma veidi, kuri gada apliekamajā ienākumā netiek ietverti un attiecīgi ar nodokli netiek aplikti.

[3.3] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.panta pirmās daļas 33.punktu gada apliekamajā ienākumā netiek ietverts un ar nodokli netiek aplikts ienākums no nekustamā īpašuma atsavināšanas, kas maksātāja īpašumā (no dienas, kad attiecīgais nekustamais īpašums reģistrēts zemesgrāmatā) ir ilgāk par 60 mēnešiem un vismaz jebkuri 12 mēneši šo 60 mēnešu laikā līdz atsavināšanas līguma noslēgšanas dienai ir bijusi personas deklarētā dzīvesvieta (kas nav deklarēta kā maksātāja papildu adrese).

Lietā nepastāv strīds par to, ka nekustamais īpašums pieteicējas īpašumā bija ilgāk par 60 mēnešiem, un tas 12 mēnešus līdz atsavināšanas dienai nav bijis pieteicējas deklarētā dzīvesvieta.

Tātad ir pamatots VID konstatējums, ka saskaņā ar norādīto tiesību normu pieteicējas gūtais ienākums no nekustamā īpašuma atsavināšanas nav atzīstams par ar nodokli neapliekamo ienākumu.

Tāpat tiesa nekonstatē arī citus likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9.pantā paredzētos gadījumus, kad ienākums ir kvalificējams kā ar IIN nepaliekams ienākums, līdz ar to tiesa secina, ka nekustamā īpašuma atsavināšanas rezultātā gūtais ienākums ir apliekams ar IIN.

[3.4] Kārtību, kādā tiek noteikti ienākumi no kapitāla, paredz likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $11.^{9}$pants. Šā panta pirmā daļa noteic, ka kapitāla pieaugumu nosaka, no kapitāla aktīva atsavināšanas cenas atņemot iegādes vērtību un kapitāla aktīvā veikto ieguldījumu vērtību kapitāla aktīva turēšanas laikā. Atbilstoši minētā panta otrās daļas 4.punktam šā likuma izpratnē kapitāla aktīvi ir nekustamais īpašums (ieskaitot nekustamā īpašuma iegūšanas tiesības). Savukārt saskaņā ar šā panta trešo daļu šā panta pirmajā daļā noteiktais ienākums no kapitāla aktīvu atsavināšanas ietver arī ienākumus no darījumiem, kas vērsti uz kapitāla aktīvu iegūšanas tiesību atsavināšanu.

Ministru kabineta 2010.gada 21.septembra noteikumu Nr.899 „Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normu piemērošanas kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.899) 46.punkts noteic, ka, piemērojot likuma 9.panta pirmās daļas 33.punktu, fiziskā persona, kura atsavina nekustamo īpašumu, kas bijis tās īpašumā mazāk par 60 mēnešiem vai vismaz 12 mēnešus līdz atsavināšanas līguma noslēgšanas dienai nav bijis personas deklarētā dzīvesvieta (kas nav deklarēta kā maksātāja papildu adrese), no minētā nekustamā īpašuma atsavināšanas ienākuma maksā nodokli, iesniedzot deklarāciju par ienākumu no kapitāla. Apliekamo ienākumu no nekustamā īpašuma atsavināšanas nosaka kā nekustamā īpašuma atsavināšanas cenas un iegādes vērtības starpību un attiecīgā ieguldījuma vērtības starpību.

Tātad IIN maksāšanas pienākums, atsavinot nekustamo īpašumu, ir pieteicējai kā nekustamā īpašuma atsavinātājai. Tas nozīmē, ka pieteicējai, atsavinot nekustamo īpašumu, VID bija jāiesniedz deklarācija par ienākumu no kapitāla, norādot apliekamo ienākumu.

Ņemot vērā, ka pieteicēja uzskata, ka viņai nav jāmaksā IIN par ienākumu no nekustamā īpašuma atsavināšanas, lietā nav izvirzīti argumenti, kas apšaubītu iestādes konstatētos izdevumus par nekustamā īpašuma iegādi un citus izdevumus, kā arī atsavināšanas līgumā noteikto pirkuma maksu (nekustamais īpašums atsavināšanas cena).

Līdz ar to tiesa secina, ka ienākums, no kura aprēķināms IIN, ir kā starpība starp nekustamā īpašuma atsavināšanas cenu un VID noteikto nekustamā īpašuma iegādes vērtību un izdevumiem, kas saistīti ar īpašumtiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā, tas ir Ls 119 459,97.

Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 15.panta $3.^{1}$ daļu nodokļa likme kapitāla pieaugumam ir 15 procenti. Tātad pieteicējai no nekustamā īpašuma atsavināšanas aprēķināms IIN Ls 17 918,98. Līdz ar to tiesa konstatē, ka pieteicējai ar Lēmumu papildus nomaksai budžetā noteiktais IIN aprēķināts atbilstoši norādītajām tiesību normām.

[3.5] Pieteicēja uzskata, ka 2012.gadā nav guvusi reālus ienākumus no nekustamā īpašuma atsavināšanas, jo norēķins noticis ieskata veidā, dzēšot daļēji iepriekš uzņemtās aizdevuma saistības. Proti, pieteicēja, uzskata, ka ienākumus viņa ir guvusi 2006. un 2007.gadā, kad faktiski saņēma aizdevuma summu, un, ņemot vērā tā brīža tiesību normas, IIN nebija maksājams par ienākumiem no sava īpašuma pārdošanas.

Tiesa šādam apgalvojumam nepiekrīt, jo gan likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normas, gan Noteikumu Nr.899 normas piemērojamas brīdī, kad nodokļu maksātājs gūst ienākumus. Līdz ar to nav pamatots pieteicējas arguments, ka iestādei vai tiesai būtu jāpiemēro tiesību normas, kas bija spēkā aizdevuma saņemšanas brīdī. Pieteicējas gūto ienākumu atbilstība likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normām atbilstoši tiesību normu intertemporālās piemērošanas principam vērtējama pēc tām tiesību normām, kas bija spēkā brīdī, kad tika gūts ar IIN apliekams ienākums likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" izpratnē.

[3.6] Nekustamā īpašuma atsavināšanas līguma 6.punktā noteikts, ka pirkuma summu Ls 120 000 apmērā pircējs samaksā pieteicējai, dzēšot daļēji pieteicējas parādsaistības. Pirkuma maksa uzskatāma par samaksātu līdz ar pircēja īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā.

Tātad atbilstoši minētā līguma nosacījumiem un tajā noteiktajai kārtībai pirkuma maksa par nekustamo īpašumu tiek izmantota pieteicējas parādsaistību dzēšanai. Līdz ar to tiesai nav pamata konstatēt, ka pieteicēja nav guvusi ienākumus par nekustamā īpašuma atsavināšanu. Proti, apstāklim, ka nekustamā īpašuma pirkuma maksa netiek noteikta un samaksāta pieteicējai skaidrā naudā vai kā pārskaitījums uz pieteicējas norēķinu kontu bankā, bet uzreiz tiek novirzīta pieteicējas

parādsaistību dzēšanai, kam pieteicēja ir devusi savu piekrišanu, nav tiesiskas nozīmes nodokļu aprēķināšanas jomā. Pieteicēja, pati izvēloties, kā rīkoties ar viņai kā nekustamā īpašuma atsavinātajai pienākošajiem naudas līdzekļiem, ir uzņēmusies šādas saistības un izdarījusi savu izvēli attiecībā uz nekustamā īpašuma atsavināšanu un rīcību ar naudas līdzekļiem.

Tādējādi, neskatoties uz to, ka ar nekustamā īpašuma atsavināšanas (pirkuma) cenu tika daļēji segtas pieteicējas parādsaistības pret šī īpašuma pircēju, nekustamā īpašuma atsavināšanas cena pretēji pieteicējas apgalvojumam ir atzīstama par pieteicējas ieņēmumiem.

[3.7] Tā kā pieteicēja neiesniedza deklarāciju, kā arī likumā norādītajos termiņos neaprēķināja un nenomaksāja nodokli, atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajai daļai pieteicējai pamatoti ir aprēķināta nokavējuma nauda, sākot ar 2012.gada 3.oktobri (nākamā diena pēc samaksas termiņa iestāšanās) līdz 2013.gada 19.martam (līdz lēmuma pieņemšanas dienai).

[3.8] Tiesa konstatē, ka pieteicēja sākotnējo lēmumu augstākā iestādē apstrīdējusi 2013.gada 22.aprīlī. Saskaņā ar likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 22.panta 2.^{1}daļu un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 37.panta ceturto daļu VID izskata iesniegumu un pieņem lēmumu viena mēneša laikā, šajā gadījumā tas būtu līdz 2013.gada 22.maijam. Tā kā Lēmums pieņemts 31.maijā, ir konstatējams Lēmuma izdošanas termiņa kavējums par deviņām dienām.

Tomēr, ņemot vērā, ka pieteicēja nav norādījusi uz īpašiem apstākļiem, ka šāds termiņa nokavējums būtu saistīts ar viņai vēl nelabvēlīgāka lēmuma pieņemšanu, tiesa secina, ka iestādes pieļautais termiņa nokavējums, pieņemot Lēmumu 2013.gada 31.maijā, nevarēja būtiski ietekmēt tā saturu.

Kā atzinusi Augstākā tiesa, apstrīdēšanas iesnieguma neizskatīšana noteiktajā termiņā maina administratīvā akta pārsūdzēšanas kārtību, taču tā pati par sevi nepadara administratīvo aktu par spēkā neesošu. Apstāklis, ka iestāde nepamatoti ir kavējusies ar lēmuma pieņemšanu, var tikt vērtēts vienīgi no aspekta, vai tādējādi pieteicējam ir pieņemts nelabvēlīgāks lēmums, kāds tas varētu būt, pieņemot to noteiktajā termiņā (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 14.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-403/2010 10.punktu*).

[3.9] Pastāvot šādiem lietā konstatētajiem apstākļiem, tiesa secina, ka pieteicējas pieteikums ir noraidāms, bet Lēmums atzīstams par tiesisku un pamatotu.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 3.decembra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot tiesu atcelt Lēmumu.

Apelācijas sūdzība pamatota ar pieteikumā minētajiem argumentiem, papildus norādot turpmāk minēto.

[4.1] Likumā „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" nav paredzēts aplikt ar nodokli ienākumu, kuru nodokļu maksātājs nav reāli saņēmis. No likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 16.^{1} panta pirmās daļas izriet, ka likumdevējs nodokļa samaksas pienākumu ir saistījis ar ienākuma gūšanas dienu, tas ir, ar brīdi, kad reāli ir saņemta nauda par īpašuma pārdošanu, jo tieši saņemtā nauda ir ienākumu avots, no kura maksājams IIN.

Pieteicēja 2012.gada augustā nav saņēmusi samaksu par nekustamā īpašuma atsavināšanu, tātad pieteicējai nav ienākumu avota, no kā maksāt nodokli.

[4.2] Pieteicēja nepiekrīt pirmās instances tiesas secinātajam, ka apstāklim, ka nekustamā īpašuma pirkuma maksa uzreiz tiek novirzīta pieteicējas parādsaistību dzēšanai, nav tiesiskas nozīmes nodokļu aprēķināšanas jomā, jo saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 16.^{1} panta pirmo daļu ienākuma saņemšanas faktam un dienai ir būtiska un pat izšķiroša nozīme, lai noteiktu, vai vispār ir gūts ienākums un kad tas ir gūts.

[4.3] Tiesas secinātais, ka nekustamā īpašuma atsavināšanas cena ir atzīstama par pieteicējas ieņēmumiem, ir pretrunā likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 16.^{1} panta pirmajā daļā nostiprinātajam „kases principam", saskaņā ar kuru ienākumus uzskaita atbilstoši naudas plūsmai jeb saņemtajiem naudas līdzekļiem, bet nevis noteiktajai pirkuma summai vai cenai.

[5] Rakstveida paskaidrojumā VID norāda, ka piekrīt pirmās instances tiesas spriedumam un pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[7] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudījusi pieteikumā un apelācijas sūdzībā ietvertos argumentus, atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Papildus Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[8] Administratīvā apgabaltiesa tiesas sēdē nopratināja nekustamā īpašuma pircēju /pers. F/ (*lietas 74.-76.lapa*), kurš apstiprināja pieteicējas norādītos faktus, ka starp pieteicēju un /pers. F/ 2006.gadā tika noslēgts aizdevuma līgums par Ls 100 000, kuru liecinieks pārskaitīja pieteicējai līdz 2007.gada sākumam. Uz nekustamo īpašumu par labu lieciniekam tika nostiprināta hipotēka. Tā kā pieteicējai nebija iespēja naudu atdot, un ievērojot uzkrāto parāda summu, kas sastāvēja no pamatsummas un kavējuma procentiem, tika nolemts pārreģistrēt ½ domājamās daļas uz liecinieka vārda. 2012.gadā liecinieks nav maksājis naudu par nekustamā īpašuma atsavināšanu, tika dzēsta daļa no pieteicējas parāda.

Izvērtējot minēto liecību, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka ar to apstiprinās fakts, ka konkrētā atsavināšana notika par atlīdzību, kas izpaudās kā pieteicējas parādsaistību pret īpašuma ieguvēju dzēšana.

[9] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 16.[1]panta pirmā daļa noteic, ka par ienākuma gūšanas dienu uzskatāma diena, kad maksātājs saņem naudu vai citas lietas, ja šajā pantā nav noteikts citādi.

No 2012.gada 28.majā noslēgtā nekustamā īpašuma pirkuma un pārdevuma līguma 5.punkta izriet, ka par darījumu tiek noteikta atlīdzība naudā – Ls 120 000, bet no 6.punkta izriet, ka pirkuma maksu samaksā, daļēji dzēšot pieteicējas parāda saistības. Līdz ar pircēja īpašuma tiesības nostiprināšanu zemesgrāmatā pirkuma maksa uzskatāma par samaksātu.

Tātad, ievērojot atsavināšanas līgumā pielīgto, secināms, ka pieteicējas gadījumā par ienākuma gūšanas dienu atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 16.[1]panta pirmajai daļai uzskatāma diena, kad pirkuma maksa uzskatāma par samaksātu. Tādējādi, uzskatot šo dienu par ienākuma gūšanas dienu, apgabaltiesas ieskatā ir ievērots kases princips.

Tas, ka faktiski tika piemērots ieskaits (parādsaistības dzēšana ar pirkuma maksu) un tāpēc nenotika naudas līdzekļu aprite starp pieteicēju un īpašuma ieguvēju, nav tiesisks pamats secināt, ka atsavināšana bija bezatlīdzības (*sal. skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2014.gada 11.decembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA -758/2014 5.punktu*).

[10] Nav pamatots pieteicējas apgalvojums, ka ienākumus no nekustamā īpašuma atsavināšanas pieteicēja guva 2006. un 2007.gadā, kad faktiski saņēma aizdevuma summu. 2006.gadā un 2007.gadā saņemtie ienākumi n o /pers. F/ izriet no parādsaistībām, nevis no nekustamā īpašuma atsavināšanas darījuma. Nekustamā īpašuma atsavināšanas līgumā nav paredzēts tā atpakaļejošs spēks.

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata piemērot likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normas, kas bija spēkā aizdevuma saņemšanas brīdī.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. C/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 31.maija lēmuma Nr.22.10/L-13965 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente S.Liniņa

Tiesneses I.Kaļiņina

U.Mihailova